

STARBUCK

EARLY VOYAGES

Tore G. Bereksten om Star Trek (del 2): Number One får comeback

Bjarne Benjaminsen

I denne andre vesle fanniske artikkelen om Star Trek, interesserer Tore G. Bereksten seg for nestkommanderende på seriens stjerneskip, Number One.

NUMBER ONE FÅR COMEBACK I STAR TREK: STRANGE NEW WORLDS

Etter at Telia la ut de første episodene av *Star Trek: Strange New Worlds* ble jeg spesielt imponert over episode 2 som fokuserer på fordommer og diskriminering. Jeg følte denne episoden stemte med den formen for sosialdemokratisk tankegang som gjennomsyrrer mange av de bedre Star Trek-seriene som for eksempel *Voyager* og *Deep Space Nine*. Det frydet meg også at Number One her ble hovedperson.

Gene Rodenberry lagde i 1965 en pilot til Star Trek-serien som het "The Cage." Her hadde han med en superkvinne som het Number One. Hun var nestkommanderende på Enterprise og både sterkere og mer intelligent enn de fleste menn. Dette ble nok for radikalt for NBC. De ba Rodenberry lage en ny pilot hvor Number One var fjernet og Spock oppgradert. NBC mente serien trengte en macho helt av den klassiske euroamerikanske cowboytypen og vi endte opp med James Tiberius Kirk. Men Rodenberry fikk lov til å ha et par ikke-euroamerikanske personer i serien i form av Uhura og Sulu. Bare det var radikalt den gang.

Men Number One var ikke død. Da Marvel ga ut 17 nummer av *Star Trek Early Voyages* mellom 1997 og 1998, fikk vi oppleve Christopher Pike og Number One i tegneserieformat. Jeg omtalte denne serien detaljert i mine artikler om Star Trek-tegneserier og minner om at serien er utgitt samlet i *Star Trek Omnibus volum 2*. Den anbefales.

Selv om mange Star Trek-serier har fremmet toleranse og respekt for kvinner, finnes det også unntak. Den mer republikanske *Star Trek Enterprise* som gikk mellom 2001 og 2005, viste oss at Star Treks manusforfattere fremdeles kunne ha problemer med å skildre kvinner som var mer intelligente, sterkere og mer erfarne med romfart enn menn. Seriens mest interessante person, T'Pol, den kvinnelige vulcanen med flere tiårs praksis fra vulcanske skip ble tilsidesatt av seriens tre gørr kjedelige euroamerikanske førstereisgutter.

Derfor var det en trøst da den rutinerte tegneserieskaperen John Byrne ga oss tegneserien *Star Trek: Crew* i 2009. Også den er samlet i paperback og kan kjøpes på Amazon. Her møter vi Number Ones første år som kadett i Star Fleet før hun havner på Enterprise. Handlingen her foregår 10 år før pilot episoden The Cage.

Jeg må ærlig talt innrømme at jeg synes de mest interessante personene i Star Trek ofte er de som ikke er helt menneskelige. Spock er selvsagt mer interessant enn Kirk i den første serien. Data mer spennende enn Picard i *The Next Generation*. Hamskifteren Odo og ferengien Qark er høydepunkter i *Deep Space Nine* og de mest interessante personene i *Voyager* er hologramlegen, Nelix, Seven of nine og B'Ellana Torres. Det er også disse rollene som har fått de beste skuespillerne. I Enterprise er alien-legen og T'Pol de mest spennende personene.

En grunn til at jeg foretrekker ikke-mennesker i Star Trek er at de klassiske macho-heltene ofte ikke viser noen tegn til personlig utvikling. Det gjør for eksempel både hologramlegen og Seven of Nine.

Jeg ser fram til å følge Number One videre i *Star Trek New Adventures* som nå filmer sesong 3 med avbrudd på grunn av skuespillerstreiken. Det ser heldigvis ut til at manusforfatterne ikke er like pissredd sterke kvinner som de som skrev *Star Trek Enterprise* og ydmyket T'Pol ved å gjøre henne til erotisk massør og sykepleier som stadig måtte reddes av de svakere, dummere og mindre erfarne machoheltene.